

lemmer af Mindretallet have altsaa nu i en Række af Aar stadig fremsøgt Beviser, der ere faldne til Jorden, og det er nu Bevis for, at det er godt! Jeg haaber, at det er Bevis for, at de igjen idag maa falde til Jorden. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (Hummeluh), vidste jeg meget godt, vilde have denne nye Portoindretning grundet i Kommunernes Selvstyre. Ja, det kan jeg saa godt forstaa. Han sagde rent ud, at det var til Kommunernes Fordel, og det kan jeg ogsaa see. Jeg siger derimod, at det er usforsvarligt, at fordi enkelte Kommuner og nogle Retstbetjente i Landet sammen med Postembedsmændene ikke kunne hitte ud af Postloven, Kommunerne derfor skulde have en Fordel af Statskassen. Paa den Maade skulle Kommunerne ikke beskyttes, at man skal betale deres egne, jeg havde nær sagt taabelige Udgifter. Hvis de klagebe til Politimester og Amtmand, vilde denne lade Klagen gaa videre til Ministeriet, og saa vilde de nok saa Anvisning paa, hvorledes de skulde forholde sig, saaledes som det er flet mange andre Steder, og saa vilde Sagen gaa i Orden. Der er, saaledes som det er viist i Betæntningen, en meget uohyggelig udarbejdet Skrivelse fra Ministeriet til Svendborg Amt, der ganske kurerede denne Plage der. Da Skrivelsen kom, gif Alt i sin Gænge, det hjalp der. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) slog paa, om man mellem 2den og 3die Behandling kunde komme til en Deling af Spørgsmaalene saaledes, at man delvis vedtog det. Jeg tror ikke, at det er let under de nuværende Forhold at gjøre det i en Fart, og der er jo ingen Fare ved, at denne Sag venter, til der kommer nærmere Oplysninger. Jeg skal ikke have noget imod at forsøge paa det, men det er vistnok vanskeligt. Hovedsagen er jo her, at der mangler Oplysninger, og det ikke alene angaaende, i hvilket Omfang disse mærkværdige Budsendelser finde Sted, men ogsaa, hvortil man bruger dem. Naar det ærede Medlem fra Faxe idelig og idelig støttet af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds, siger, at Kontrol er der, siger jeg nei. De ærede Medlemmer kunne ved Hjælp af deres Frimærker faae Kontrol med, hvor store Bølsb der ere udgivne, men de kunne aldrig kontrollere, ligesaa lidt som ved Portoafriheden, hvortil de ere udgivne. Hvad kan det hjælpe, at man veed, at en Mand har udgivet 715 Kr., naar man ikke veed, om det er til Dit eller til Dat? I den Henseende maa vi stole paa Embedsmændene, og det gjøre vi. Vi stole paa deres Indberetninger, men fordi de ere bilagte med Attester fra Posthuset, derfor ere de ikke til større Stadfæstelse for os. Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds kom frem med Noget, som jeg syntes yderligere vanskeliggjør Mindretallets Stilling. Han ansøgte en Sognefoged, som for sin Embeds eller Bestillings tid havde ingaaet Afford herom

mod en vis Betaling. So, saa veed jeg virkelig ikke, hvorfor Sognefogeden ikke skulde være ligesaa godt i sin Ret til ved en Omordning heraf at faae Erstatning ligesom de andre Embedsmænd, thi han oppebærer jo egentlig disse Gebyrer som en Del af sin Lønning. Det er ikke et Moment til Støtte for Mindretallets Forslag, men jeg skal ikke lægge videre Vægt herpaa. Hovedsagen er, at det ikke er, som det ærede Medlem sagde; det er ikke rigtigt, naar han siger, at man ser alvorlig paa Forordningen af 1791; man ser paa den som en Leg. Naar man et enkelt Sted i Rjøgeegnen kan give flere Hundrede Kroner til Budsendelser, maa denne Institution dog betragtes som en Leg. Hovedsagen er og bliver, at her mangler Oplysninger, og saa længe de ikke foreligge, kan man ikke forlange af Flertallet, at det skal opgive en Sag, for hvilken man veed, at der var gode Grunde forveien.

D. Christensen: De Udtalelser, som kom frem fra den ærede Ordfører, kunde jeg forstaa, hvis de vare fremkomne fra et Medlem udenfor Udvalget, men da de ere komne frem fra den ærede Ordfører, kan jeg ikke forstaa dem. Han kom med saadanne Udtryk som f. Ex., at Sogneraadene nede i Rjøgeegnen forstaa ikke Postloven, og at, naar de blot havde holdt sig til Politimesteren og Amtmanden, saa var det gaaet til Ministeriet, og saa havde Sagen været færdig dermed. Jeg kunde forstaa, hvis et Medlem udenfor Udvalget havde sagt det, thi hans Undskyldning vilde da være, at han ikke vidste Bested, men da det ærede Medlem har siddet i Udvalget, og jeg der har oplæst disse Skrivelser, som ere veglede imellem Sogneraad og Politimester, saa kender den ærede Ordfører jo den hele Sammenhæng. Tvivler han om Rigtigheden, ere Skrivelserne dels fra Politimesteren og dels fra Amtmanden til hans Æneste. Han paaberaaber sig en ministeriel Skrivelse af 15de Oktober 1875. Men Amtet skriver, og den Skrivelses Indhold siger klart — det er Ministeriets Skrivelse af 15de Oktober 1875, som er paaberaabt — at det Hele er en Forandring med Postvæsenet, at det kun er gjort muligt, at de kunne sende det gjennem Postvæsenet, men der er ikke nogen Forpligtelse dertil, og at det ikke kan være Politimesterens Pligt altid at sende det paa den Maade. Jeg haaber altsaa, at det høie Thing vil tage det Hensyn til de Oplysninger, som ere komne fra den ærede Ordfører, at det tillægger dem den Betydning, de i Virkeligheden have. Jeg tror, at man vil finde, at det er vel list at komme med en saadan Udtalelse som den, at Sogneraadene ikke skulde kunne forstaa Postloven, naar jeg har godtgjort, at de alle have været den Vel, som Ordføreren har henvist til, at man skulde gaa, ikke at tale om en saadan Udtalelse, som at deres Handlinger ere ligefrem Leg. Tror det ærede